Princezna

Už mě ta žába opravdu štvala a to tak, že velmi.
Hele, já mám přírodu rád. Od malička. Byl jsem ve skautu, klubu ochránců přírody, straně zelených. Zahradu strýce Jožina jsem postupně přeměnil v ukázkový biotop mokřadních živočichů a kvůli práci ve stanici ohrožených živočichů jsem dával i úplatky, ale tohle bylo příliš. Upozornila mě na ni Růženka před pěti lety na jaře, když přivedla svoji první třídu mateřské školky k našim zábranám.
To přece znáte. Z důvodu rozmnožování táhnou žabí zástupy rovnou k nejbližšímu rybníku bez ohledu na výpadovku z nejbližšího města. A auta je zase bez ohledu mašírují na placky, chuchvalce nebo prvočinitele. Hnus. Na obou stranách. Osvěta ani dopravní značky nepomáhají. Pomáhá půl metru vysoký pruh umělé hmoty končící v kanálku pod silnicí, v horším případě v kýblu. U nás funguje ten horší případ. Žába narazí na překážku, zahne, doplácá se do kbelíku. Já pak chodím podle potřeby vyměňovat kbelíky. S tím plným prokličkuju přes silnici, prázdný usadím do díry, zapíšu do provozního deníku počet úlovků a při tom provádím veřejnou osvětu. Funguje to. Teda fungovalo - až do té doby.
Vysvětloval jsem dětem to nejdůležitější ze života ropuch a skokanů, délku trasy, rozměry samečků a samiček, počet odchycených kusů, a zrovna, když měly hlavičky hluboko ve kbelíku, poklepala mi Růženka na rameno. „Tahle se vám nechytila," zašeptala a ukázala prstem doprostřed výpadovky. Mezi pneumatikami všech velikostí tam kličkovala žába. Opatrně. Dopředu. Zastavit. Jednou i zacouvala. Evidentně kontrolovala rychlost a vzdálenost vozů v obou směrech. Slyšíte tu blbost?? Žába. Podle velikosti spíš žabák. Poměrně tmavý exemplář se světlou skvrnou na hlavě a s komputerem místo mozku. Stáli jsme u té naší stoprocentní zábrany v řadě já, Růženka, dvanáct mateřských školáků, a drželi jí palce. Žabák se bez problémů vyrovnal s páteční dopravní špičkou, za protější krajnicí sklouzl do příkopu a zmizel v trávě.
„Paní učitelko, paní učitelko, jak to, že ta žába nespadla do kbelíku?"
„Viděli jste, vypadalo to, že má na hlavě korunku. Asi to byla zakletá princezna a někam zrovna spěchala," vysvětlila Růženka dětem žabí anomálii. „A my poděkujeme panu Petrovi a budeme spěchat na oběd."
Odspěchali, ale zakletá žába jim uvízla v hlavách ze všeho nejvíc. Vím to. Příští rok přišla Růženka k silnici s čerstvou várkou mrňat a s otázkou: „Jestlipak zase uvidíme zakletou princeznu?"
A viděli. Během mého vysvětlování faktu, že na žáby čeká spousta nebezpečí, že až tak dlouho nežijí, že jen pouhou náhodou se jedna nechytne do kbelíku… vykřikla Růženka: „Támhle je!"
Tmavý žabák se světlou skvrnou se odloupl od zábrany už na její silniční straně, rozhlédl se vlevo i vpravo – (Slyšíte tu blbost??) – a vyrazil do provozu. Byl čtvrtek, aut jezdilo míň, takže prokličkoval docela v pohodě. Děti mu poctivě držely palce, jak je navedla Růženka, a nakonec společně zatleskaly. Já byl pro ně vzduch, průvan, nula, obyčejný trouba s vědeckými teoriemi. Zakletá princezna vyhrála na celé čáře. A navzdory všem Darwinovým důkazům i třetí, čtvrtý a pátý rok. Děti ze školky se celý půlrok těšily na žabí princeznu. Vyprávěly si o ní pohádky, malovaly obrázky a v dubnu milostivě přijaly můj doprovod k místu setkání. Já je nezajímal,

Darwin je nezajímal, přírodopis je nezajímal. Jen ta blbá kličkující žába s bílou hlavou. Jak ta mi lezla na nervy!! Podle vědy i obyčejného selského rozumu už měla být dávno přejetá, sežraná, umrzlá nebo aspoň sešlá věkem, prostě mrtvá. Mrtvá jako všechny normální žáby! Jenže ona ne. A navíc… Ona musela sedět u zábrany a čekat, až se tam nahrnou děti. Jinak bychom ji přece nemohli vidět pět let po sobě v jeden jediný den, kdy si domluvila návštěvu mateřská škola. Chápete?? Slyšíte tu blbost?? Žába, co má v hlavě komputer, kalendář, hodiny, je nesmrtelná a ještě si ze mě dělá srandu! Já přece chodím k té zábraně několikrát denně a žádná – slovy ŽÁDNÁ- žába jindy silnici nepřešla.
Takže se nedivte, že mi ruply nervy. Odstrčil jsem Růženku, se kterou jsme se měli v létě brát, vykašlal jsem se na lásku k přírodě, na pracovní deník, na plný kbelík, na stranu zelených, na dopravní špičku. „Zabít! Zabít! Zabít!“ znělo mi v uších, když jsem jako dělová koule prosvištěl silnicí, padl na všechny čtyři a zuřivě pročesával porost za příkopem. Ostřice. Sítina. Lopuch. Vřes. Žába. ŽÁBA! Jako bůh pomsty jsem zvedl na dlani tu příšeru se světlou hlavou a… a… Zprava, z dálky ke mně dolehly nějaké zvuky. Všech 15 letošních dětí skákalo a výskalo a s nimi moje nevěsta Růženka.
„Princezna! Polibek! Hurá! Polibek,“ křičeli jeden přes druhého a bůh pomsty vysublimoval do prostoru. Co jsem mohl dělat? Co? Nic. Trochu jsem se předklonil, přimhouřil oči a ta pusa, ke které mě donutili, byla taková lehká, vzdušná, ochranářská.
Ale stačila.
Růženka mi vrátila prsten, ze stanice ohrožených živočichů mě vyhodili a místní úřad řeší 15 žalob na ohrožování mravní výchovy mládeže.
A já? Já chodím s bývalou žábou. Má tmavou kůži orientálních tanečnic, blond vlasy a tvrdí, že už mě pět let k zbláznění miluje.
Jo a jestli Vás to zajímá, jmenuje se IGOR!!

_____

Vlastimila Hlavatá - AŤKA, Náchod
2. místo v próze oldpsavců
Trapsavec 2009

Warning!

Warning! Tramp in the file
V souboru „ies" byl nalezen tramp. Aktualizujte prosím Anti-tramp systém

Protect your files. ATS brání neověřeným uživatelům v získání přístupu
Tramp not wanted!
ATS 2.0 ke stažení zdarma
Aktualizovat ATS ?
YES NO STORNO
Váš systém ATS byl aktualizován
Nyní můžete systém zapnout
ON OFF
Searching for tramps. Please wait
V souboru „les" byl nalezen 2 tramp
Do you want to deiete it?
DELETE STORNO BACK
zavírám zavírám les,
aby sem nikdo nevlez
ani kočka, ani pes
All tramps were deleted
Thank you for using ATS

_____

Vojta Kouba, Chrást u Plzně
3. místo poezii nad 23 let
Trapsavec 2009